

W. BIEGAŃSKIEGO · W. CZĘSTOCHOWIE

EX · LIBRIS · M · B · P · IM · DR ·

BIBLIOTEKA PUBLICZNA im. W. Biegańskiego w CZĘSTOCHOWIE

PRAWA REPRODUKCJI ZASTRZEŻONE

COPYRIGHT RESERVED

GONIEC CZĘSTOCHOWSKI

z urzędowymi ogłoszeniami władz.

Wydawca: Franciszek Sowiński.

Wojska litewskie zajęły Wilno

Wilna wieder litauisch. / Chamberlain will den Krieg!

Dlaczego Francja prowadzi wojnę? Po mowie Daladiera

Parýż, 11 października. Francuski prezes rady ministrów Daladier wygłosił przez radio przemówienie do narodu francuskiego. Oświadczył on w swym przemówieniu, że chce zapoznać naród francuski z celami, dla których Francja podjęła wojnę, a które rzekomo nie są celami tylko rządu, ale całego narodu.

Po stwierdzeniu, znaney i oklepanej w publicyście francuskiej bajeczki o sile francuskiej i angielskiej, Daladier z patosem oświadczył, iż naród francuski winien w chwili obecnej okazać swoje

Nachrichten und Berichte in deutscher Sprache auf der dritten Seite

braterstwo sojusznikom i przyczynić się w ten sposób do przewyższenia niebezpieczeństwa. Francuzi są ludźmi wolnymi — oświadczył — i słowa swego chcą dotrzymać. Dlatego Anglia i Francja rozpoczęły wojnę ideologiczną. A jeśli zdecydowały się oba te państwa na rozpoczęcie wojny, to uczyniły to dlatego, „że Niemcy chcą zapanować nad Europą“.

Przechodząc do mowy Kanclerza Hitlera Daladier oświadczył, że mówi się w niej teraz o pokoju. Kanclerz Hitler powiedział, że należy zwołać konferencję, która by zajęła się organizacją pokoju. Ale wypadki ostatnich dwóch lat nie przekonały Francji o tych życzeniach. „Myśmy życzyli sobie zawsze i nadal życzymy — mówił Daladier — współpracy i lojalnego ustosunkowania się do siebie narodów. Ale nie do pomysłenia jest narzucanie drugiemu swej woli. Musimy mieć obecnie gwarancje, że po sześciu miesiącach wszystko to co ustalimy nie zostanie zniszczone“.

Jeżeli pragnie się stabilizacji i pokoju — wyjaśnił Daladier — to niezależność innych państw musi być zabezpieczona. My Francuzi pragniemy uchronić Europę od gwałtu. Będziemy walczyć tak długo, aż otrzymamy gwarancję uszanowania pokoju. Dla żołnierza francuskiego demobilizacja nie jest gwarancją pokoju, albowiem nie wie on, czy w najbliższych miesiącach nie będzie on zmuszony chwycić ponownie za broń i to w okolicznościach znacznie trudniejszych. Trzeba wszystko od nowa organizować, ażeby zabezpieczyć Francji bezpieczeństwo.

Na zakończenie swej mowy oświadczył Daladier z patosem, że rząd francuski dla ratowania pokoju zdecydował się na wojnę.

Czy ta dwudziestominutowa mowa francuskiego premiera może stanowić odpowiedź na propozycje Kanclerza Hitlera? Po zapoznaniu się z treścią mowy Daladier'a trzeba jasno odpowiedzieć, że „nie“. Mowa zawierała bowiem, mimo swej krótkości, taki balast sformułowań, że trudno z niej zrozumieć właściwe intencje. Trzeba jednak zwrócić uwagę na niektóre ustępy przemówienia. Daladier oświadczył, że Francja musi mieć gwarancje poszanowania jej granicy wschod-

Wilno oddane Litwie Traktat przyjaźni z Moskwą zawarty na 20 lat

Układy między Z. S. R. R. i Litwą, które trwały od 3 do 10 października, dziś w nocy dobiegły końca. Zakończyły się one poddaniem miasta Wilna wraz z okregiem Litwie i podpisaniem traktatu przyjaźni na wzór Estonii i Łotwy. Kowno, 11 października.

Zawarty między Litwą a Z. S. R. R. traktat przyjaźni został urzędowo ogłoszony za pośrednictwem litewskiej agencji telegraficznej. Na podstawie tego układu oddano Litwie jej historyczną stolicę, Wilno wraz z okregiem, wynoszącym ok. 20.000 km. kwadratowych. W obrębie tego obszaru znajdują się miasta: Święciany i Oszmiana. Dalsze szczegóły w tej sprawie nie są jeszcze opublikowane. Co dotyczy zagwarantowanych przez Z. S. R. R. obiektów militarnych to sądzą, że ok. 15.000 ludzi oddziałów rosyjskich będą na terenie Litwy stacjonowali. Miejsce garnizonowe jeszcze nie zostały wybrane.

W całej Litwie panuje wielka radość. Stolica i wszystkie miasta prowincjonalne, jak również i mniejsze miejscowości przybrały charakter odświętny, srojąc się we flagi.

Dziś w południe w Kownie miała mieć

sce wielka manifestacja przed Muzeum Narodowym. W manifestacji wzięły udział olbrzymie tłumy ludności.

Z objęciem z powrotem używanej stolicy, nie zwlekano. Zmotoryzowane litewskie oddziały znajdują się już w drodze do Wilna.

Cała prasa litewska jest wypełniona artykułami, omawiającymi poddanie się obszaru wileńskiego, który posiada dla Litwy wielkie znaczenie. Gazety przynoszą długie artykuły o gospodarczych problemach, które powstały wraz z ponownym połączeniem się z Rosją.

Oficjalny „Lietuvos Aidas“ pisze: „Stary sen litewskiego narodu w końcu stał się rzeczywistością. Nie pytamy się nic ile zapłacono za oddanie terytorium Wilna; nie pytamy się również, jakie międzynarodowe siły doprowadziły do zwycięstwa prawa. Sądźmy jednak, że dziś ma prawo każdy Litwin cieszyć się z tego powodu. Wracamy do Wilna silniejsi niż w 1920 r. i bogatsi w polityczne i kulturalne przejawy. Wszystko co dziś dzieje się w Wilnie, kiedyś oceni to historia, nas jednak czeka wielka praca odbudowania Wilna pod względem gospodarczym i kulturalnym.“

Niemiecko - sowiecka komisja ustala granice

Moskwa, 11 października. W następstwie zawartego między Niemcami a Z. S. R. R. w dn. 28 września 1939 r. traktatu przyjaźni i układu w sprawie granicy, oraz w dn. 4 października b. r. podpisanego dodatkowego pro-

tokółu, nastąpiły w dniu 10 października b. r. w Narodowym Komisarjacie dla spraw zagranicznych w Moskwie pierwsze obrady wspólnej Centralnej Komisji niemiecko-rosyjskiej, dla załatwienia kwestii granicznych.

Duńczyk umie sobie radzić.

Tak, jak wszystkie neutralne kraje Europy i Dania odczuwa skutki bezsensownej blokady angielskiej. Brak materiałów potrzebnych spowodował uniemożliwienie komunikacji samochodowej. W Kopenhadze jedna z firm poradziła sobie w ten sposób, że do samochodu zaprzęgnięto konie.

niej. Ależ przecie Niemcy nie mają żadnych pretensyj terytorialnych do Francji. Ponadto Kanclerz Hitler wyraźnie postawił sprawę rozbrojenia i polityki zagranicznej. Wyjaśnienia Daladier'a absolutnie nie opierają się o rzeczywistość i w żadnym razie nie odpowia-

dają realnie postawionym przez Kanclerza kwestiom. Niemcy dzisiaj nie Niemcy roku 1918. I jakie konsekwencje wynikną z postawionych szczerze i jasno propozycji pokojowych Kanclerza Hitlera nie ulega to dziś żadnym wątpliwościom.

Komisja zajmuje się dokadnym ustaleniem granicy i jej przebiegu między obydwojoma państwami: Niemcami i Rosją i składa się z przedstawicieli obydwu rządów, pełnomocników dla spraw zagranicznych t. zn. Narodowego Komisarjatu spraw zewnętrznych, niemieckiej siły zbrojnej i innego resortu. Kierownictwo ze strony niemieckiej objął radca legacji Henke, a ze strony sowieckiej dyrektor Centralno - europejskiej Izby Narodowego Komisarjatu spraw zagranicznych Aleksandrow.

Szwecja żąda swobodnego transportu dla swych towarów

Szwedzkie poselstwo w Londynie złożyło w angielskim ministerstwie spraw zagranicznych energiczny protest przeciwko zatrzymaniu w porcie angielskich okrętów z towarami, załadowanymi w jednym z krajów południowo - amerykańskich, a przeznaczonymi dla Szwecji. Poseł szwedzki zażądał natychmiastowego wydania zatrzymanych wraz z okrętem towarów.

Dymisja rządu Estonii

Jak wiadomo z poprzednich komunikatów przed paroma dniami rząd estoński złożył na ręce prezydenta państwa prośbę o udzielenie dymisji. Prośba ta umotywowana była koniecznością szerokiego oparcia działalności rządu w chwili obecnej.

W związku z tym prezydent państwa powierzył misję utworzenia nowego rządu przewodniczącemu parlamentu Ults'osowi.

Afrykańczycy przeciwko angielskiej polityce wojennej

Prezydent ministrów gen. Smuts oświadczył Niemcom, że dwaj kierownicy Unii Półd. - Afrykańskiej, którzy dotąd byli przeciwnikami, stanęli po stronie opozycji. A więc generał Hertzog, który do początku września b. r. piastował godność premiera i dr. Malan, kierownik narodowej opozycji. Obydwaj nie chcą słuchać Anglii i opowiedzieli się za neutralnością Południowej Afryki“.

Zewnętrznym dowodem zawarcia przyjaźni obu polityków, jak donosi Agencja telegraficzna z Amsterdamu stała się olbrzymia manifestacja. Około 50.000 do 60.000 Afrykańczyków zebrało się przed znajdującym się obecnie w budowie pomnikiem Voortrekker'a, niedaleko Pretorii. Dr. Malan przemówił do zebranych tłumów: Afrykańczycy dotąd nie dadzą poparcia rządowi Smuts'a, dopóki nie oświadczy się za pokojową deklaracją wobec Niemiec.

Afrykanie dążą do zerwania niewoli angielskiej.

Następnie krótko przemówił gen. Hertzog. Właściwie wniósł on usunąć z życia politycznego, lecz młodsze pokolenie przekonało go, że w chwili obecnej wojnę należało uważać za nieaktualną. Wewnętrzna walka Południowej Afryki może trwać dwa, a może nawet pięć lat. On (Hertzog) poświęcił resztę swego życia dla narodu Afrykańskiego.

Na Zachodzie spokój

Naczelna Dowództwo Armii Niemieckiej komunikuje: Na Wschodzie oddziały niemieckie w Polsce środkowej wzdłuż linii Bugu zbliżyły się do granicy interesów niemiecko - rosyjskich. Na Zachodzie: po spokojnej nocy w ciągu dnia słaba działalność artylerii.

